

Les Jornades Solidàries comencen de la mà d'Horacio Elena

L'il·lustrador Horacio Elena

Horacio Elena és enguany l'autor de la il·lustració del Cartell de les VIII Jornades Solidàries, que sota el lema "Els Drets Humans a la teva mà" començaran a mitjans d'aquest mes. Aquest pintor, il·lustrador i escultor va ser ja el creador el 2001 del logotip que ha acompanyat durant tots aquests anys les activitats que s'han organitzat des de les Jornades Solidàries.

Artista compromès, Horacio Elena ha volgut reflectir amb aquesta mà el patir de tots els éssers humans que veuen violats els drets essencials necessaris per garantir que cada persona pugui viure amb dignitat i respecte. L'escriptor Raül Argemi

quan parla d'ell al seu blog diu "Cuando lo conocí, en el '99, parecía renegado de los pinceles grandes, y entregado a la ilustración de libros, relatos para niños y portadas. Pero entonces algo en el fondo le hizo "click", y volvió al ruedo con una serie sobre desaparecidos, madres y dolores profundos. La distancia no nos hace inmunes a la barbarie, y la carne propia puede estar del otro lado del océano". Aquesta mà ens fa present el dolor d'aquesta humanitat i alhora transmet la força que tenim com a societat civil a les nostres mans per lluitar contra tota mena d'injustícia: perquè la violació dels drets humans és una agressió a la persona però també una amenaça per a la societat.

I és amb motiu del 60è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, que es compleix el proper 10 de desembre, que les Jornades Solidàries agafen com a eix central aquests drets fonamentals de les persones. Veritablement durant aquestes dècades s'ha produït un impressionat avanç que ha suposat una gran millora en la vida de moltes persones, tot i això, avui dia molts governs, empreses transnacionals o grups armats menyspreen i menyscaben amb descaro i impunitat els drets humans a moltes parts del nostre planeta.

Les Jornades Solidàries volen ser una vegada més el punt de partida de reflexions, que ens moguin a actuar, coneixent diferents ONGs que treballen per

a promoure els drets humans, amb accions concretes. És per això que les entitats convocants: Sitges Solidari, Intermón-Oxfam, Creu-Roja i Setem-Catalunya us convidem a participar-hi. El primer acte, la Fira d'Entitats Solidàries serà el diumenge **19 d'octubre, de 11 a 14 hores, a la Fragata.**

De prop

De "tapeo" per Sevilla

Sevilla com ja sabem és la capital de la Comunitat Autònoma d'Andalusia, però a part d'això, és una ciutat molt bonica pel visitant on l'aigua amb les seves fonts i l'explosió de colors de les seves flors i patis andalusos, la fan que sigui una ciutat màgica, amb uns habitants pintorescos i entranyables, amables i amants de la bona vida i el descans; és per això que quan arriba el migdia, quan més apreta el sol a l'estiu o bé de gust fer la *siesta* la resta de l'any, els "sevillanos" s'en van de "tapeo" i deixen en l'oblidatels problemes diaris per passar-s'ho bé i gaudir d'una bona cervesa i uns calamars a la romana.

A Sevilla, a l'igual que el "txiquiteo" del nord, el

"tapeo" és tota una tradició que reflecteix una filosofia de vida. Són molts els bars on un pot fer vida de sevillà i sentir-se un més de la ciutat. Quan aneu de tapes per Sevilla podreu notar un ambient especial, que ja coneixeu els qui hi heu estat; la gent s'acumula a les barres per demanar la seva consumició, i els cambres o cambreses corren amunt i avall recollint gots i plats bruts de les taules.

Cadascun dels barris i carrers de la ciutat té un lloc o local especial que han donat forma al que es coneix com "Ruta del tapeo", famosa dins i fora de les fronteres espanyoles.

Aquest recorregut per la cultura culinària "hispanense" pot iniciar-se al centre històric de la ciutat a la Cervecería La Giralda, davant de la Catedral, on hi trobarem la carta més variada i abundant de la capital andalusa. Tot seguit un lloc molt acollidor on ofereixen tapes fredes i bon vi és Casa Moreno, molt aprop de la Maestranza. Tornant a agafar el camí, darrera del Palacio del Arzobispo, trobarem un local que ens recordarà al nostre poble, La Estrella és un local d'estil romàntic que conserva unes antigues i

característiques càmares frigorífiques.

A la Plaza del Salvador trobarem La Antigua Bodeguita, un local de tapes freqüentat pels joves. Al C/ Genaro, hi ha un dels locals amb més història, antiguitat i tradició del tapeo sevillà, El Rinconcillo, datat de 1670 i que conserva la decoració de l'època amb mobles de fusta vella. Si el que voleu és menjar bé i barat, haureu d'anar a Santa Marta, al C/ Angostillo, on les racions són abundants.

Però no estaria del tot completa la ruta si no passem a fer una visita pels locals de El Barrio de Triana, a l'altre costat del riu Guadalquivir. La llista de locals seria interminable i us ho deixo a la vostra aventura o record d'aquells que ja hi heu estat.

Per aquelles persones que han llegit aquest escrit i estan més interessades per un turisme de tipus cultural, tranquils, doncs en d'altres escrits ja parlaré d'unes rutes pel patrimoni artístic de Sevilla.

Recomano visitar la web www.atapear.com, www.sevillaguia.com, www.destinosevilla.com.

Òscar Ortiz i Mirabent

El pare Albert i les classes de català a l'Escola Pia

Demà diumenge, dia 5 d'octubre farà 11 anys exactes de la mort del pare Albert Singla i Lluçà. I el passat dijous en va fer 4 mesos de l'aprovació per part del Ple de l'Ajuntament d'un carrer de Sitges dedicat a la seva memòria, concretament al sector Camí de Ca l'Antoniet.

Ja es va destacar en el Ple les característiques personals del pare Albert que el feien mereixedor d'aquesta distinció: el seu tarannà obert, la seva profunda humanitat i senzillesa, la seva manera servicial d'implicació en la vida del nostre poble, amb total entrega i discreció a la vegada.

Trobo, per tant, just aquest reconeixement de l'Ajuntament de Sitges. Però a més de just, per a mi, va ser especialment emotiu poder votar a favor de la proposta. Ho va ser perquè en mi ell va tenir una influència molt positiva que encara perdura: "respecta i seràs respectat" em deia. I ho segueixo dient i

practicant. Però el fet que més ha influït en mi ha estat que, de la seva mà, de la del pare Domingo i de la de l'ignasi Maria Muntaner vaig aprendre que la meua llengua també es podia escriure i estudiar. I una cosa encara més important: a estimar la meua llengua i, a través d'ella, la meua terra.

Podria passar desapercebut per a molts que això, fer classes de català, en aquell moment històric era gairebé una heroïtat: en un moment en què la dictadura prohibia la llengua catalana, aquestes persones vinculades a l'escola Pia van atrevir-se a donar classes de català. A finals dels seixanta i principis dels setanta, encara era viu el general Franco i tots recordem la repressió que les llengües no oficials de l'estat van patir sota la seva dictadura. Persones com les que acabo d'esmentar van arriscar molt en una actitud individual de compromís i d'estima pel propi país i per la pròpia llengua, en un context històric que no

era gens fàcil. I és per això que penso que és important deixar constància d'una actitud valenta, fins i tot agosarada, en un acte de generositat envers uns catalanets que no érem conscients del regal impagable que ens estaven oferint. Vam sentir cantar Raimon, Llach, o vam llegir Foix o Espriu a les aules quan molts ciutadans adults del país restaven ignorants d'aquesta altra realitat perquè aquell règim dictatorial la volia ocultar. Gràcies a aquesta actitud cívica, cultural, pedagògica i d'estima al país, els estudiants que en aquell temps vam estudiar a les seves classes vam sortir amb una preparació extra: teníem un cert coneixement de la llengua catalana, de la literatura i de la seva història que pocs nois del país havien tingut ocasió de saber. Això a mi em va facilitar poder-me llicenciar en Filologia Catalana i ara fer el que ells tres en el seu moment també feren en circumstàncies polítiques incomparablement més difícils.

Serveixi aquest escrit d'humil homenatge a aquestes persones que des de l'anonimat, però amb el seu compromís personal, van fer tant per aquest nostre país i per nosaltres.

Andreu Bosch